

**Dictum egre-
gium.**

**De vitreo va-
se signo crue-
cis rupto.**

**Māsuetudo
maxima.**

**Doctrina op-
tima.**

**Quā extra nos
dicamur esse.**

Lux. xv.

**Secū habita-
re qd sit.**

Act. xij.

veteri cogebat noua meditari sic prauis morib⁹ sp̄ gravis ē vita bonoꝝ: tractare de ei⁹ morte aliquid conati sunt. Qui initio ȝilio venenū vino miscuerūt. Et cū vas vitreū: i quo ille pestifer por⁹ habebat re cūbēti pñ ex more monasterij ad benedi- cēdū fuisset oblatū: bſidictus extēsa manu signū crucis edidit ⁊ vas qd lōgius tene- bat: eodē signo rupit. Sicq; ȝfractū ē: ac si i illo vase mortis p̄ crucē lapidē dedisset Intellexit p̄tin⁹ vir dei q; potum mortis vas habuerat: q̄ portare nō potuit signū vite Atq; illico surrexit ⁊ vultu placido mēte trāglla quocatos frēs allocutus ē di- cēs: Disereat vñi frēs oꝝ de⁹ q̄re i me facere ista voluistis? Nūq; nō prius dixi q; vñis ac meis morib⁹ nō cōueniret? Tte ⁊ iuxta mores vños vobis patrē querite: q; me post hec mīme h̄re potestis. Tūc ad locū dilecte solitudinis rediūt: ⁊ solus i sup- ni spectatoris oculis habitavit secū. C. Petrus.

Minus patenter intelligo quid nā sit habitavit secum. C. Grego. Scūs vir ī sevnanimis cōspirātes sueq; quersatiōi lōge dissimiles co- actos diu iustiere voluisset: fortasse sui vi- goris vñi: ⁊ modū trāgllitatis excederet atq; a ȝtēplatōis lumine mētis sue oculum declinasset: dūq; q̄ttidie illoꝝ i correctiōe fatigat⁹ min⁹ curaret sua ⁊ se forsitan relin- qret ⁊ illos nō iueniret: Mā quotiēs p̄ co- gitatiōis motū nimie ex̄ nos ducimur: ⁊ possum⁹ ⁊ nobiscū n̄ sum⁹ q; nosmetip̄os nimie vidētes p̄ alia vagamur. An illū se- cū fuisse dicim⁹ q̄ i lōgiā regiōe abiūt: portionē q̄ accepat ȝlūpsit: vni i ea ciuiū adhēsit porcos pauit: q̄s ⁊ māducare sili- q̄s videret ⁊ resuriret. Qui tñ cū postmo- dū cepit cogitare bōa q̄ pdidit sic scriptū d̄ illo ē: i se reuersus dixit quāti mercēarij i domo p̄is mci habudāt panib⁹? Si igit̄ secū fuit vñi ad se rediūt: illic q̄ venerabi- lē virū secū habitasse dixerī q̄ i sua sp̄ cu- stodia circūspect⁹ an oculos ȝditoris se sp̄ aspiciēs: se sp̄ examinās: extra mentis sue oculū nō diuulgavit. C. Petrus.

Quid ergo q̄ de petro aplo scriptū ē ad se reuersus dixit Nunc scio vere quia misitdīs angelum suum ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatiōe ple- bis iudeorum? C. Gregorius.

Olob⁹ mōis petre ex̄ nosducimur: q; aut p̄ cogitatōis lapsū s̄b nosmet ip̄os recedim⁹: aut p̄ ȝtēplatōis ḡfaz sup nosmetip̄os leuamur. Ille itaq; q̄ porcos pauit vagatiōe mētis ⁊ imūditiē s̄b semet ip̄z cecidit istevo quē ȝgel⁹ soluit ei⁹ q̄z mē- té i errati rapuite ex̄ se eqdē s̄z sup semetip̄z fuit. Utterq; ḡ ad se rediūt qñ ⁊ ille ab errore opis se colligit ad cor: ⁊ ille a ȝtēplatōis culmīe ad hoc rediūt: q̄ i intellectu cōi ⁊ pri- us fuit. Venerabilis igif bñdict⁹ i illa so- litudine habitavit secū: i quātū se i tra cogi- tatiōis claustra custodiuit. Mā quotiēscū q̄z hūc ȝtēplatōis ardor i altū rapuit: se p- culdubio sub se reliquit. C. Petrus.

Placet qd dicis: s̄z q̄so r̄fideas si d̄se- rere frēs debuit q̄s semel suscepit.

Ego petre estio: abi C. Grego. Aduati egnimis portādi s̄t malis: vbi iueniūt aliq q̄ adiuuēt bōi. Mā vbi oīmō fruct⁹ d̄ bōis deest: fit aliqñ d̄ malis labo- supusacu⁹: maxie si e vicio cāe suppetat: q̄ fructū deo valeāt ferre meliore. Tūc itaq; scūs pp̄ quē custodiēdū staret q̄ oēsvnani- mis p̄seqntes cerneret. Et sepe agit i aio p- fectoz qd scilētō p̄tereūdū si ē: q̄ cū labo- rē sui sine fructu eē ȝsiderat i locū aliū ad labore cū fructu migrat. Ufī ille q̄z egre- gi⁹ p̄dicator: q̄ dissolui cupit ⁊ cū xpo eē: cui viuere r̄ps ē ⁊ mori lucru: q̄ certamīa passionū nō solū ip̄e appetit: s̄z ad tolerā- da hec alios ēt accēdit damasci p̄secutiōez passus vt potuisset evadef: muꝝ: funē spor- tāq; q̄s iuit seq̄ latēter deponi voluit. Mū qd nā paulū mortē dicimus timuisse: q̄z se ip̄e p̄ iesu amore testaf appetere. S̄z cū i eodē loco minorē sibi fructū adesse cōspi- ceret ⁊ grauē laborem ad laborem: se alibi cū fructu seruavit. Fortis etenīz preliator deī teneri tra claustra noluit certaminis campum quesuit. Unde idem quoq; ve- nerabilis benedictus si libenter audis: ci- tius agnoscis: q̄z quot viuos ip̄e indoci- les deseruit tot i locis alijs ab anime mor- te suscitavit. C. Petrus.

Ita esse vt doces ⁊ manifesta ratio ⁊ ȝplatū ȝgruiq; testimonī declarat. Sed queso: vt de vita tāti patris ad narra- tionis ordinē redeas. C. Quēadmodū cōstrinxit sanctus Benedictus. xij. ceno- bia: ⁊ de susceptione mauri: ⁊ placidi pue- ro: um. illustriū. C. Grego. La. iiiij.

**Quādo mo-
dis extra nos
efficimur.**

**Habitavit se
cum.**

**Quādo ferē
di sint mali.**

**De mutādo
loco.**

Philipen. j.

**Ac. ix.
ij. chorin. xij.**